

Du spør kva som kjem etter dette
og eg ser forbi deg og ut på den grå morgonen.
Trykket i brystet blir sterkare
og med eitt fell grunnen vekk under meg.

Regndropar renn nedover ruta
dannar eit finmaska mønster.
Eg ser deg rett i augo og seier
at etter dette vil alt bli annleis.

Trekk pusten
tenkjer på fortida
Trekk pusten
tenkjer på
framtida
Trekk pusten
tenkjer på
her og no-
det stramar seg i brystet
det snører seg til i halsen
eg veit ikkje lengre kva
eg skal seie
kva eg skal
tenkje
kva eg skal
føle

Pusten på
ruta
Bølgjene mot
stranda
Skyene på
himmelen
Livet eg held
i hendene

Det kjem
og forsvinn
Det festar seg aldri
Det renn ut av hendene
som sand når du held den litt for hardt

Med deg kan eg puste
inn
og
ut

Med deg kan eg være
Her
og
no

Med deg kan eg
kjenne etter
på det eg vil skubbe
vekk

Med deg kjennes alt
som eit øyeblikk
eg vil vera i

Den varme pusten på ruta
Skriv namnet ditt
Ser det forsvinne
Lyden av is som knekk
Lyden av fottrinn i frose gras
Nordlyset som stille sveipar forbi

Held fast i denne augneblinken
Prøver å hente fram minna om det som var
Dei varme hendene
Brua
Elva som renn svart og voldsom under oss
Den veksande kjensla av noko ekte
og varig